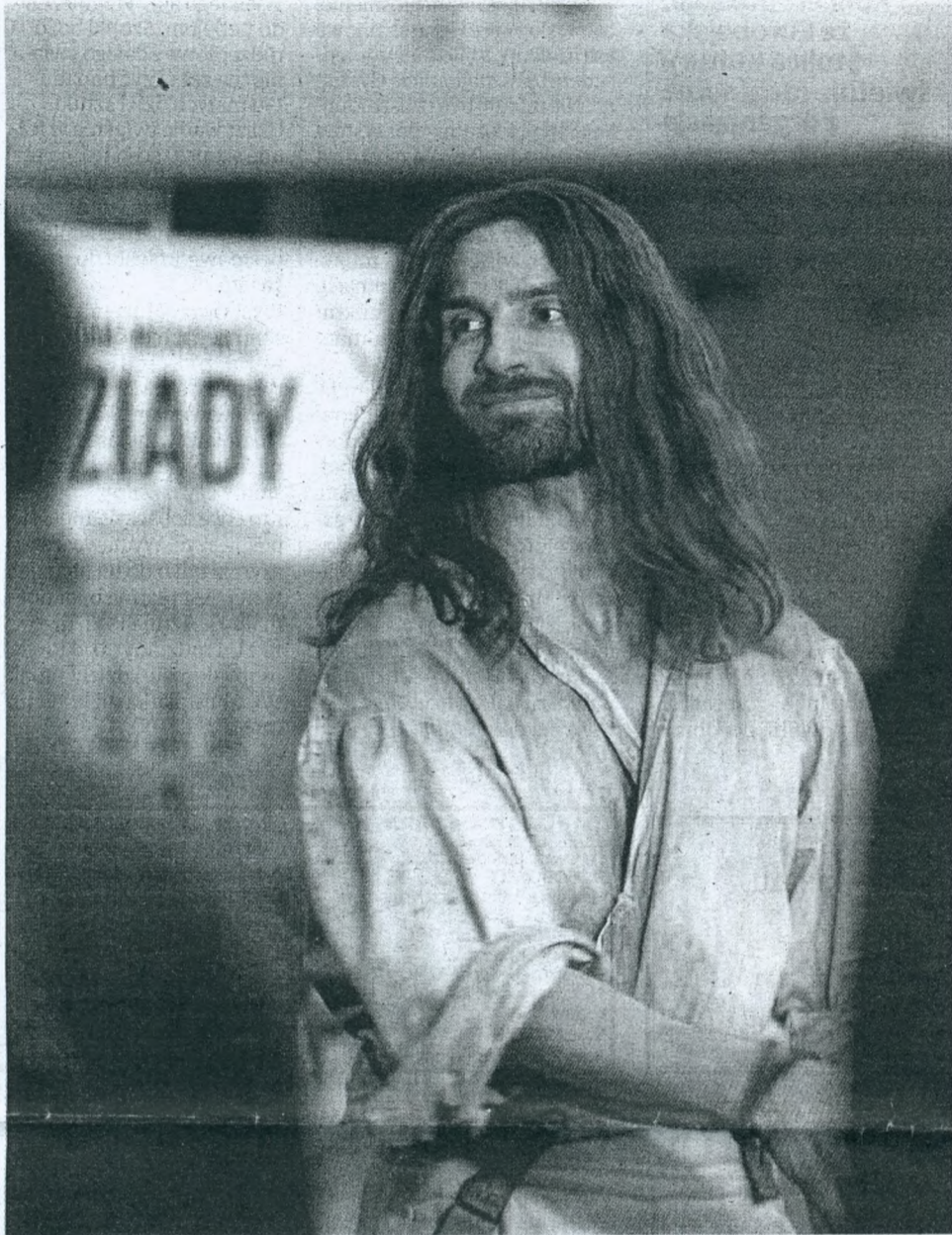

Ciemno wszędzie, głucho wszędzie, co

► Gustaw-Konrad, czyli Bartosz Porczyk. Nieszczęśliwy kochanek, poeta, rewolucjonista

► Ewa Skibińska w „Dziadach” gra panią Rollinson, upominającą się o katowanego syna

► Aktorzy dzielnie znosili trudy wielogodzinnego spektaklu. Na zdjęciu aktorka Teatru Polskiego we

Wbrew obawom publiczność „Dziadów” nie wykruszała się, a aktorom starczyło energii do końca. 14 godzin w teatrze było wielkim przeżyciem

Katarzyna Kaczorowska
katarzyna.kaczorowska@gazeta.wroc.pl

„Wytrzymam?” – myślał pewnie każdy, kto zmierzał w sobotnie przedpołudnie do Teatru Polskiego we Wrocławiu na 14-godzinny maraton z „Dziadami” Adama Mickiewicza – po raz pierwszy w historii wystawianymi w całości, bez żadnych skrótów.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Jacek Ossowski, wchodząc do budynku, przyznał, że nie wie, czy wytrzyma, ale późnym popołudniem, w czasie kolejnej przerwy, zachwycony szedł korytarzem i powtarzał: „Świetne, naprawdę świetne!”.

Nie on jeden dotrwał do końca tego wyjątkowego maratonu teatralnego. Niektórzy przychodzili po obiedzie, inni wychodzili po kolacji, a jeszcze inni trwali na posterunku od samego początku do samego końca. Niektórym oko przymknęło się na chwil kilka – mniej ukoły-

sała buntownicza pieśń z refrenem „Jezus, Maryja”, ale wybudziła Wielką Improwizacja. Moja sąsiadka przysnęła na sekund kilka w czasie ostatniej, IV części, inni dzielnie wypijali kolejne kawy i nie dawali się zmorzyć. Ba, niektórzy nawet pojawili się w teatrze z małymi dziećmi – jak Ian Pelczar, krytyk filmowy.

Dla spragnionych była kawa i woda, dla głodnych kanapki, bogracz i 20-procentowy upust w okolicznych barach i restauracjach. Co zapobiegliwsi kanapki i batoniki zabrali ze sobą.

Wśród tłumu widzów dało się dostrzec Dorotę Monkiewicz, dyrektor Muzeum Współczesne Wrocław i Olę Tokarczuk, której postać Mickiewicza jest szczególnie bliska choćby z racji świetnych „Ksiąg Jakubowych”. Żona poety – Celina – była przecież frankistką, czyli ochrzczoną Żydówką. Wiele lat

wśród historyków literatury toczył się spór, czy i matka Mickiewicza również nie należała do frankistów, ale wybitny mickiewiczolog Stanisław Pigoń sporo energii poświęcił na udowodnienie, że nie... Podtrzymajmy jednak wątpliwości, tym bardziej że to słowa z „Dziadów”, wypowiedziane przez ks. Piotra w słynnej scenie widzenia, stały się podstawą do owej zagadki, nad którą kolejne pokolenia łamały sobie głowy: „Z matki obcej; krew jego dawne bohaterzy, A imię jego będzie czterdzieści i cztery”.

Specjalnie na 14-godzinne „Dziady” do Wrocławia przyjechali Edwin Bendyk z tygodnika „Polityka”, Sławomir Sierakowski z „Krytyki Politycznej” (reżyser spektaklu Michał Zadara jest częstym gościem na łamach internetowego Dziennika Opinii). Byli Kamil Dąbrowa, były szef radiowej Jedynki, i Mateusz Matyszkowicz, nowy szef TVP Kultura, filozof i szef elitarnego konserwatywnego kwartalnika „Frona LUX”. W pierwszych rzędach na parterze siedzieli Piotr Krajewski, główny kurator Centrum Sztuki WRO i jego żona Viola, dyrektor CS WRO. Byli Alicja i Mariusz Jodkowie – kurator i pomysłodawczyni Dziecięcej

Edwin Petrykat po spektaklu: To publiczności należą się gratulacje. Byliście wspaniali!

to będzie, co to będzie... Co? Maraton!

Wrocławiu Monika Bolly (występowała m.in. jako Upiór, Duch, Gubernatorowa...)

Wytwórni Filmowej oraz szef galerii Entropia. Był też Lech Twardowski, jeden z najlepszych współczesnych polskich malarzy, który w kulisach zdradził, że właśnie szykuje się do majowej wystawy w Muzeum Narodowym we Wrocławiu. A na widowni przysiadła Dominika Figurska, aktorka Teatru Polskiego, która akurat w „Dziadach” nie gra.

Zaskoczył za to brak polityków (z wyjątkiem związanych z SLD Czesławem Cyrulem i Dominikiem Kłossowskim z urzędu marszałkowskiego). Nie było ministra kultury, prezydenta Wrocławia, marszałka województwa ani wojewody. Nie było szefa Europejskiej Stolicy Kultury, choć spektakl był jednym z elementów jej obchodów, ani szefa wydziału kultury urzędu miejskiego.

Byli za to widzowie. Wytrwali, entuzjastyczni, zachwyceni tym, że uczestniczą w historycznym - nie bójmy się tego słowa - wydarzeniu. Kiedy wychodziłam z teatru, na schodach spotkałam Edwina Petrykata. Ja mu gratulowałam spektaklu, a on powiedział krótko: To publiczności należą się gratulacje. Byliście wspaniali! ●

©©

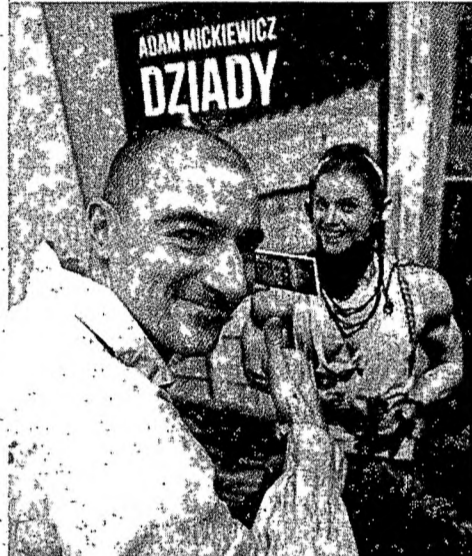

Publiczność, która przysłała na spektakl, była wspaniała

Duma i chwała - 14 godzin na scenie z „Dziadami”, i to po raz pierwszy w historii teatru

FOT. NATALIA KABANOW

Jakub Giel, aktor, zagrał kilka ról - m.in. Hrabiego, Doktora czy Widma

Krzysztof Mieszkowski, dyrektor Teatru Polskiego we Wrocławiu. Gratulacje za odwagę!

„Dziady” to 587. premiera Teatru Polskiego we Wrocławiu. Spektakl trwa 815 minut (7 przerw)

FOT. TOMASZ HOROD